

व्यर्थलाई छोडेर समर्थ संकल्प गर

आज बापदादा सबै सिकीलधे बच्चाहरू सँग मिलन मनाउनको लागि विशेष आउनु भएको छ। डबल विदेशी बच्चाहरू मिलन मनाउनको लागि सधैं प्रतीक्षामा हुन्छन्। त्यसैले आज बापदादा डबल विदेशी बच्चाहरू सँग एक-एकको विशेषताको बताउन आउनु भएको छ। एक-एक स्थानको आ-आफ्नो विशेषता छ। कहीं संख्या धेरै कहीं संख्या कम भए तापनि अमूल्य रत्न, विशेष रत्न थोरै चुनिएका भए पनि आफ्नो धेरै राम्रो भूमिका खेलिरहेका छन्। यस्ता बच्चाहरूको उमंग-उत्साहलाई देखेर बच्चाहरूको सेवालालाई देखेर बापदादा हर्षित हुनुहुन्छ। विशेष रूपमा विदेशका चारै कुनामा बाबालाई प्रत्यक्ष गर्ने योजना पूरा गर्नमा राम्रो सफलतालाई पाइरहेका छन्। सर्व धर्मका आत्माहरूलाई बाबा सँग मिलाउने प्रयत्न राम्रो गरिरहेका छन्। सेवाको लगन राम्रो छ। स्वयंको भट्किएको आत्मालाई ठेगाना मिलेको अनुभवी हुनाका कारण अरू प्रति दया आउँछ। जति पनि टाढा-टाढाबाट आएका छन् उनीहरूलाई एउटै उमंग छ— जानु छ र अन्यलाई पनि लैजानु छ। यस दृढ संकल्पले सबै बच्चाहरूलाई टाढा भए तापनि नजिकको अनुभव गराएका छन्। त्यसैले सदा आफूलाई बापदादाको वर्साको अधिकारी आत्मा सम्झेर चलिरहेका छन्।

कहिल्यै पनि कुनै व्यर्थ संकल्पको आधारमा आफूलाई हलचलमा नल्याऊ। कल्प-कल्पका पात्र हो। आज त पार्टीहरू सँग मिल्नु छ। पहिलो नम्बरमा मिल्ने चान्स अमेरिका पार्टीलाई मिलेको छ। अमेरिकावासी सबै मिलेर सेवामा सबैभन्दा नम्बरवन कमाल पनि त देखाउँछौ नि। अब बापदादा हेर्नुहुन्छ— सम्मेलनमा सबैभन्दा ठूलो भी.आई.पी कसले ल्याउँछन्! नम्बरवन भी.आई.पी कहाँबाट आइरहेका छन्? (अमेरिका) त्यसो त तिमी बाबाका बच्चा भी.भी.भी.आई.पी. हो। तिमीभन्दा ठूलो त कोही पनि छैन तर जुन यस दुनियाँका भी.आई.पी. छन् ती आत्माहरूलाई पनि सन्देश दिने यो चान्स हो। उनीहरूको भाग्य बनाउनको लागि यो पुरुषार्थ गर्नु पर्छ किनकि उनले आफूलाई यस पुरानो दुनियाँको ठूलो सम्झन्छन् नि। त्यसैले साना-साना कुनै कार्यक्रममा आउन उनले आफ्नो रिगार्ड मान्दैनन्। त्यसैले ठूलो कार्यक्रममा ठूलाहरूलाई बोलाउने मौका छ। त्यसो त बापदादा बच्चाहरू सँग नै मिल्नुहुन्छ र कुराकानी गर्नुहुन्छ। विशेष आउनुहुन्छ पनि बच्चाहरूको लागि नै। फेरि यस्ता मानिसहरूको पनि सिकायत नरहोस्— हामीलाई हाम्रो योग्य निमन्त्रणा मिलेन। यी सबै सिकायत पूरा गर्नको लागि यी सबै कार्यक्रम आयोजना गरिन्छ। बापदादाको त बच्चाहरू सँग प्रीत छ र बच्चाहरूको बापदादा सँग प्रीत छ। अच्छा।

सबै डबल विदेशी तन र मनले सन्तुष्ट छौ? अलिकति पनि कसैलाई कुनै संकल्प त छैन? कुनै तनको वा मनको समस्या छ? शरीर बिमारी होस् तर शरीरको बिमारीले मन डिस्टर्ब नहोस्। सदैव खुशीमा नाचिरह्यौ भने शरीर पनि ठीक हुन जान्छ। मनको खुशीले शरीरलाई पनि चलाएमा दुवै एक्सरसाइज हुन जान्छ। खुशी हो आशीर्वाद र एक्सरसाइज हो औषधी। त्यसैले आशीर्वाद र दवाई दुवै हुनाले सहज हुन जान्छ। (एक जनाले भने राति निद्रा आउँदैन) सुत्नुभन्दा पहिला योगमा बस्यौ भने निद्रा आउँछ। योगमा बस्ने समय बापदादाको गुणहरूको गीत गाऊ। यस खुशीमा दुखाइ पनि बिर्सिनेछौ। खुशी विना नै यो

प्रयत्न गर्छौं- म आत्मा हुँ, अनि यस मेहनतको कारण दुखाइको अनुभव हुन्छ। खुशीमा रह्यौ भने दुखाइ पनि बिर्सिन्छौ।

कुनै पनि कुरामा कसैलाई कुनै प्रश्न छ वा स-सानो कुरामा कहिलेकाहीँ अलमलमा पनि पर्छौं, तब ती साना-साना कुरा तुरुन्तै स्पष्ट गरेर अगाडि बढ। धेरै सोच्ने अभ्यासी नबन। जुन विचार आउँछ त्यसलाई त्यहीँ खतम गर। एक विचारको पछाडि अनेक विचार चलनाले फेरि स्थिति र शरीर दुवैमा असर आउँछ। त्यसैले डबल विदेशी बच्चाहरूलाई सोच्ने कुरामा डबल अटेन्शन दिनु पर्नेछ किनकि एकलै बसेर सोच्ने नेचुरल अभ्यासी छौ। त्यो अभ्यास जुन परेको छ, त्यसैले यहाँ पनि स-साना कुरामा धेरै सोच्छौ। त्यसैले सोचनमा समय व्यर्थ जान्छ, खुशी पनि गायब हुन जान्छ र शरीरमा पनि असर आउँछ, त्यसको कारण फेरि सोच चल्छ। त्यसैले तन र मन दुवैलाई सदा खुशी राख्नको लागि कम सोच। यदि सोच्नु नै छ भने ज्ञान रत्नहरूको संकल्प गर। व्यर्थ संकल्पको तुलनामा समर्थ संकल्प हर कुराको हुन्छ। मानौं आफ्नो स्थिति वा योगको लागि व्यर्थ संकल्प चल्छ- मेरो पार्ट त यति नै देखिन्छ, योग लाग्दैन, अशरीरी हुन सकिदैन... यो हो व्यर्थ संकल्प। त्यसको तुलनामा समर्थ संकल्प गर, याद त मेरो स्वधर्म हो। बच्चाको धर्म नै हो बाबालाई याद गर्नु। किन हुँदैन, अवश्य हुन्छ। म योगी बनिन भने अरू को बन्छ? म नै कल्प-कल्पको सहजयोगी हुँ। व्यर्थको बदलामा यस प्रकारको समर्थ संकल्प चलाऊ। मेरो शरीर चलन सक्दैन, व्यर्थ संकल्प नचलाऊ। यसको बदलामा समर्थ संकल्प चलाऊ- यही अन्तिम जन्ममा बाबाले हामीलाई आफ्नो बनाउनु भएको छ। कमाल छ, बलिहारी यस अन्तिम शरीरको, जुन समयमा यस पुरानो शरीरद्वारा जन्म-जन्मको वर्सा लिइहालौं। निराश भएर संकल्प नगर, बरु खुशीको संकल्प गर। वाह मेरो पुरानो शरीर, जसले बाबा सँग मिलाउन निमित्त बन्यो। वाह-वाह गरेर चलाऊ। जसरी घोडालाई प्यारले हातले चलायौ भने घोडा धेरै राम्रो सँग दौडन्छ। यदि घोडालाई बारम्बार कोर्दा लगाएमा अझ दिक्क पार्छ। यो शरीर पनि तिम्नो हो, यसलाई बारम्बार यस्तो नभन- यो पुरानो, बेकार शरीर हो। यो भन्नु कोर्दा लगाउनु जस्तै हो। खुशी-खुशीले यसको महिमा गाउँदै अगाडि बढाउँदै गर। फेरि यो पुरानो शरीरले कहिले डिस्टर्ब गर्ने छैन। धेरै सहयोग दिनेछ। (कसैले भने- प्रतिज्ञा पनि गरेर जान्छौं, फेरि पनि माया आइहाल्छ)

माया सँग डराउँछौ किन? माया आउँछ तिमीलाई पाठ पढाउनको लागि। नडराऊ। पाठ पढ। कहिले सहनशीलताको पाठ, कहिले एकरस स्थितिमा रहने पाठ पढाउँछ। कहिले शान्त स्वरूप बन्ने पाठ पक्का गराउन आउँछ। त्यसैले मायालाई त्यो रूपबाट नहेर- माया आइहाल्यो, यसरी डराइहाल्छौ। तर सम्झ, माया पनि हाम्रो सहयोगी बनेर बाबा सँग पढेको पाठ पक्का गराउन आएको हो। मायालाई सहयोगी रूपमा सम्झ। दुश्मन होइन। पाठ पक्का गराउनको लागि सहयोगी हो भन्ने सम्झिएमा तिम्नो अटेन्शन सारा त्यही कुरामा जान्छ। फेरि डर कम हुन्छ र हार खाँदैनौ। पाठ पक्का गरेर अंगद समान बन्छौ। त्यसैले माया सँग नडराऊ। जस्तै सानो बच्चालाई आमा बुबाले डर देखाउनको लागि भन्छन्- भूत आउँछ। तिमीहरू सबैले पनि मायालाई भूत बनाइदिएका छौ। त्यसो त माया स्वयं तिमीहरूको पासमा आउन डराउँछ। तर तिमी स्वयं कमजोर बनेर मायालाई आह्वान गर्छौ। नत्र ऊ आउँदैन। ऊ त बिदाईको लागि बसेको छ। उसले पनि पर्खिरहेको छ- मेरो आखिरी दिन कुनचाहिँ हो? अब मायालाई बिदाई दिन्छौ वा डराउँछौ?

डबल विदेशीहरूको यो एक विशेषता छ— उड्छन् पनि धेरै तेज र फेरि डराए भने स-साना झिंगा सँग पनि डराउँछन्। एक दिन धेरै खुशीमा नाँच्छन् र दोस्रो दिन फेरि अनुहार परिवर्तन हुन जान्छ। यो नेचरलाई परिवर्तन गर। यसको कारण के हो?

यी सबै कारणहरूको पनि फाउण्डेशन हो— सहनशक्तिको कमी। सहन गर्ने संस्कार सुरु देखि छैन, त्यसैले चाँडै आत्तिन्छन्। स्थानलाई परिवर्तन गर्छन् वा जो सँग दिक्क हुन्छन् उनलाई नै परिवर्तन गरिदिन्छन्। आफूलाई परिवर्तन गर्दैनन्। यो जुन संस्कार छ यसलाई बदल्नु छ। “मैले आफूलाई परिवर्तन गर्नु छ” स्थानलाई वा अरूलाई होइन। यो धेरै स्मृतिमा राख, बुझ्यौ? अब विदेशीबाट स्वदेशी संस्कार बनाऊ। सहनशीलताको अवतार बन। जसलाई तिमीहरूले भन्छौ आफूलाई एडजस्ट गर्नु। किनारा गर्ने होइन, छोड्ने होइन।

हाँस र बकुल्लाको कुरा अलग हो। उनीहरूको एक अर्कामा खिटपिट हुन्छ। त्यो पनि जहाँसम्म हुन सक्छ, उसप्रति शुभ भावनाले परीक्षण गर्नु आफ्नो कर्तव्य हो। कैयौं यस्ता उदाहरण पनि भएका छन् जुन बिल्कुल विरोधी थिए तर शुभ भावनाले निमित्त बन्नेवाला भन्दा पनि अगाडि गइरहेका छन्। त्यसैले शुभ भावना फुल फोर्सले प्रयोग गरेर हेर्नु पर्छ।

यदि फेरि पनि हुँदैन भने फेरि डाइरेक्शन लिएर कदम उठाउनु पर्छ किनकि कुनै बेला यस्तो किनारा गरिदिनाले कहीं डिससर्विस पनि हुन जान्छ। कुनै बेला यस्तो पनि हुन्छ— आउनेवाला ब्राह्मण आत्माहरूको कमीको कारण अन्य आत्माहरू पनि भाग्य लिनबाट वञ्चित हुन पुग्छन्। त्यसैले पहिला स्वयं परीक्षण गर फेरि यदि सम्झन्छौ यो ठूलो समस्या हो भने निमित्त आत्माहरू सँग भेरिफाइ गराऊ। फेरि उनले पनि यदि सम्झन्छन्— अलग हुनु नै ठीक हो फेरि अलग भएमा तिमीमाथि जवाफदारी आउँदैन। तिमी डाइरेक्शनमा चल्थौ। फेरि तिमी निश्चिन्त। कुनै बेला यस्तो हुन्छ— जोशमा छोडिदियो, तर आफ्नो गल्तीको कारण छोडेपछि पनि त्यो आत्माले खिचिराख्छ। बुद्धि गइरहन्छ। यो पनि ठूलो विघ्न बन्न जान्छ। तनबाट अलग भए तर मनको हिसाब-किताब हुनाले खिचिराख्छ। त्यसैले निमित्त बनाइएका आत्माहरू सँग भेरिफाइ गराऊ किनकि यो कर्मको फिलोसोफी हो। जबरदस्ती तोड्नाले पनि मन बारम्बार गइरहन्छ। कर्मको फिलोसोफीलाई ज्ञान स्वरूप भएर चिन र फेरि भेरिफाइ गराऊ। फेरि कर्म बन्धनको ज्ञानयुक्त भएर खतम गर। बाँकी ब्राह्मण आत्माहरूमा, समान हुनाको कारण ईर्ष्या उत्पन्न हुन्छ, ईर्ष्याको कारण संस्कार टक्कर हुन्छ तर यसमा विशेष कुरा यो सोच— जो समान छन्, उनलाई निमित्त बनाउनेवाला को? उनलाई नहेर फलाना यस ड्युटीमा आयो, फलानो टीचर बनिन्, नम्बरवन सेवाधारी भइन्। तर यो सोच— त्यस आत्मालाई निमित्त बनाउनेवाला को? चाहे निमित्त बनेका विशेष आत्माद्वारा नै उनलाई ड्युटी मिल्छ तर निमित्त बन्नेवाला टिचरलाई पनि निमित्त कसले बनायो? यसमा जब बाबा बीचमा आउँछ, माया भागिहाल्छ, ईर्ष्या भागिहाल्छ। जस्तो भनाइ छ नि— कि हुन्छ बाप, कि हुन्छ पाप। जब बाबालाई बीचबाट निकाल्छौ तब पाप आउँछ। ईर्ष्या पनि पाप कर्म हो नि। यदि सम्झ बाबाले निमित्त बनाउनु भएको छ भने बाबाले जे कार्य गर्नुहुन्छ, त्यसैमा कल्याण छ। यदि उसको कुनै यस्तो कुरा राम्रो लाग्दैन भने पनि, गलत पनि हुन सक्छ, किनकि सबै पुरुषार्थी हुन्। यदि गलत छ भने पनि आफ्नो

शुभ भवानाले माथि बताइदिनु पर्छ। ईर्ष्यावश होइन। तर बाबाको सेवा नै हाम्रो सेवा हो— यस शुभ भावनाले, श्रेष्ठ जिम्मेवारीले माथि कुरा पुन्याइदिनु पर्छ। दिएपछि स्वयं निश्चिन्त भइहाल। फेरि यो नसोच— यो कुरा भनेको थिएँ फेरि के भयो? केही भएन। भयो वा भएन, यो जिम्मेवारी ठूलाको हुन जान्छ। तिमीले शुभ भावनाले दियौ, तिमीको काम हो आफूलाई खाली गर्नु। यदि देख्छौ ठूलाको ख्यालमा कुरा आएको छैन भने ठीकै छ फेरि लेख। तर सेवाको भावनाले। यदि निमित्त बनेकाले भन्छन् यस कुरालाई छोडिदेऊ, त्यसपछि आफ्नो संकल्प र समय व्यर्थ नगुमाऊ। ईर्ष्या नगर। तर कसको कार्य हो, कसले निमित्त बनाएको हो, त्यसलाई याद गर। कुन विशेषताको कारण उसलाई विशेष बनाइएको हो, त्यो विशेषता आफूमा धारण गरेमा रेस हुन जान्छ नकि रीस। बुझ्यौ?

उदास कहिल्यै पनि हुनु हुँदैन। कसैले केही भन्यौ भने ऊ सँग नै सोध्नु पर्छ— तपाईंले कुन भावले भन्नुभएको हो? यदि उनले स्पष्ट गर्दैनन् भने निमित्त सँग सोध— यसमा मेरो गल्ती के छ? यदि माथिबाट भेरीफाइ भयो, तिमी गल्ती छैन भने तिमी निश्चिन्त होऊ। एउटा कुरा सबैले बुझ्नु पर्छ— ब्राह्मण आत्माहरूद्वारा यहाँ नै हिसाब-किताब चुक्ता हुनु छ। धर्मराजपुरीबाट बच्नको लागि ब्राह्मण कहीं न कहीं निमित्त बन्न पुग्छन्। त्यसैले नडराऊ— यो ब्राह्मण परिवारमा के हुन्छ भनेर। ब्राह्मणहरूको हिसाब-किताब ब्राह्मणहरूद्वारा नै चुक्ता हुनु छ। त्यसैले यो चुक्ता भइरहेको छ, यसै खुशीमा रहने गर। हिसाब-किताब चुक्ता भएमा उन्नति नै उन्नति हुन्छ। अब एक प्रतिज्ञा गर— स-सानो कुरामा कनफ्युज हुने छैन। समस्या बन्दिन, समस्यालाई हल गर्नेवाला बन्नेछु। बुझ्यौ। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

वरदान:— आफ्नो शक्ति र गुणहरूद्वारा निर्बललाई शक्तिमान् बनाउने श्रेष्ठ दानी वा सहयोगी भव

श्रेष्ठ स्थिति भएका सपूत बच्चाहरूको सर्व शक्ति र सर्व गुणहरू समय अनुसार सदा सहयोगी रहन्छन्। उनको सेवाको विशेष स्वरूप हो— बाबाद्वारा प्राप्त गुण र शक्तिहरू अज्ञानी आत्माहरूलाई दान र ब्राह्मण आत्माहरूलाई सहयोग दिनु, निर्बललाई शक्तिमान् बनाउनु— यही श्रेष्ठ दान वा सहयोग हो। जस्तै वाणीद्वारा वा मनसाद्वारा सेवा गछौँ, त्यसैगरी प्राप्त भएका गुण र शक्तिहरूको सहयोग अन्य आत्माहरूलाई देऊ, प्राप्ति गराऊ।

स्लोगन:— जसले दृढ निश्चयद्वारा भाग्यलाई निश्चित गरिदिन्छ, ऊ नै सदा निश्चिन्त रहन्छ।

नोट:— आज अन्तर्राष्ट्रिय योग दिवस हो।